

zabnik a swojeje huzby dla humrel, — zo to by
nam bylo pomozh? to jo smogim drugim se stalo.
Ne! Won nejo jano huzabnik byl a profet, ale
hufch merfchnik, a tak jo se sam hoprowal
naschych grechow dla.

Esam wot se zlowek na to nepfchizo, az ten
do smerschi martrowany Jesus ten stworischel schyfk-
nych wezow jo; ale gaz wono nekomu s'Bozego
pisma piches tog' swetega Ducha jo rosjawene, az
ten stworischel jogo Wimoznik jo, gaz ten po-
tom do tog dlumofego morja Bozeje gnady, wot ko-
tregož stoj pisane, az dej tu sejmu hobdasch, kaz
to morjo tu sejmu pokschywa, se nepuschzijo; —
to nej f'hobpschimeschu. By ga to žiw byl, gab
zely swet jano wot togo Wimoznika powedal a
hulizowal a spival, wot togo hokoanuscha, ak won
wot Nogo to predne slowko jo saktyfchal? Ale
tak wono na swesche nej. Tam jo hyschezi wele
schamnoscezi. Togodla pak deje schyfkne te dusche,
kenz weze, az bu hufupjone ak predniki togo scher-
pena a humrescha Jesusa, husta a hutschobu wot-
worisch a se schetom a s'duschu, se slowami a s'ze-
lym zhwenim chwalisch a zesczisch togo f'chizowanego.

We starem Testam. lasujomy, kak tam pichi
kuzdej Bozej sluzbe wele f'schawnych hoporow bu
pschinasonych a powdanych. Zo wele towshnt
ras towshnt sweretow buchu sarisane a Bogu sa
hopor na hoktar polozone we tych zafach predk
Jesusoweje smerschi. Schyfkne te hopry bechu jedna
predkpokasni togo Sadnogo dostojnego hopora Je-
susa na f'schizy. Bog Wofchzu a Bog swetemu
Duchu bescho wele na tom lazane, ab te zlowezne